

Parochies Sint-Niklaas West

Interparochiaal Secretariaat
Sint-Job - Pastoor van Ars
Sint-Catharina - Sint-Andreas
Dries 68 - 9112 Sinaai

Eerste Communiewerking
Verantwoordelijke: Rita Verdickt
03.772.28.71

Beste mama en papa van een toekomstige eerste communicant,

Info, achtergrond, reflectie voor ouders -1

We willen ons stilaan voorbereiden op de eerste communie.

Ook het gezin biedt daartoe kansen.

Bij gezinsblad 1

In bijlage het gezinsblad 1 om samen met je kind bezig te zijn in verband met eerste communie.

De gezinsblaadjes zijn telkens een drieluikje.

Alles werd zoveel mogelijk zonder hoofdletters geschreven zodat je kind bepaalde woorden ook kan herkennen. Ze zijn bedoeld voor thuis, dus niet meegeven naar school.

We staan stil bij de eerste communie, wat een feest zou moeten zijn. Wat betekent dat feestvieren. Hierover kan je met je kind een gesprek hebben en nadenken hoe jullie van die eerste communie een feest kunnen maken. Samen met je kind kan je het invullen.

In het tweede deeltje gaat het over het doopsel. Een kind moet gedoopt zijn vooraleer het zijn eerste communie kan doen. Wellicht kan je aan je kind foto's tonen van dat gebeuren of vertellen hoe het allemaal ging.

Je kind werd gedoopt in de naam van de Vader, de Zoon en de H. Geest en zo komen we bij het kruisteken.

Vele mensen geven elkaar een kruisje bij het slapengaan. Misschien kan je dat (als je 't nog niet deed) vanaf nu ook doen.

Om na te denken – voor de ouders

Mag ik je vragen onderstaand verhaal te lezen en te overwegen?

“Het verhaal van het lege doosje”

Vroeger had bijna elk gezin een klein doosje, gewikkeld in een mooi geborduurd kleedje. Sommigen bewaarden het in een schilderij met bol glas en een vergulde rand. Anderen onder een stolp, of op een speciaal plekje in de kast.

Dat doosje betekende toen veel voor de mensen. Als ze het moeilijk hadden, keken ze er even naar... en dan konden ze dikwijls weer vooruit.

Het scheen hun kracht te geven. Er ging iets van uit. Als de kinderen vroegen wat er eigenlijk in dat doosje zat, was het antwoord: “Iets heel bijzonder. Iets heel speciaals. Iets mysterieus.”

En als ze bleven verder vragen wat dat iets dan wel was, kregen ze te horen:

“Dat mag je niet vragen; dat moet je geloven. Het is alleszins iets heel bijzonders, want wij hebben het van onze ouders gekregen, en die weer van hun ouders... en het werkt nog altijd!”

De dag moest komen dat iemand zijn nieuwsgierigheid niet langer kon bedwingen. Op een avond sloop een jongere naar het doosje toe, deed het open en... barste in lachen uit: "Hahaha! Had ik het niet gedacht! Het doosje is leeg! Wat een bedrog!"

De ouders komen op het gelach af: "Wat is er hier gaande?" - "Hier, uw geheimzinnig doosje! Leeg is het, totaal waardeloos." Voor de ouders was dat een hele schok: "Leeg?"

Dat kan toch niet! Hebben ze ons dan altijd voor de gek gehouden...?" ...

Toch konden de meesten er niet toe besluiten het doosje weg te gooien. Ze verstopten het in een donker hoekje van de kast, als dierbare herinnering. Maar het werkte niet meer...

De jonge generatie vond zichzelf fantastisch. Eindelijk hadden ze de grote leugen ontmaskerd. Zij zouden eens tonen dat je ook gelukkig kunt zijn zonder dat geheimzinnige doosje...

En toch ging het vanaf toen met de mensen niet beter. Integendeel. Er kwam een grote leegte in hun leven. De eerste jaren deden ze driftig pogingen om die leegte met van alles te vullen: met kennis en wetenschap, congressen en party's, liefde en seks, luxe en consumptie, ontspanning en toerisme... maar toch: steeds opnieuw overviel hen die eenzaamheid, die leegte waar ze geen raad mee wisten...

Als ze voor moeilijkheden kwamen te staan, hadden ze niets om zich aan vast te houden, om door te zetten... Ze voelden zich dikwijls doodongelukkig, oud en jong, want de ouderen hadden niets meer om aan de jongeren door te geven...

Ten einde raad gingen ze naar een wijze man, die zijn rust had weten te bewaren.

Ze vroegen hem: "Hebt gij geen oplossing? We voelen ons zo ongelukkig, zo leeg. Wat moeten we wel meegeven aan onze kinderen?... Ja, vroeger hebben ze ons voor de gek gehouden met een doosje waar niets in zat..."

De wijze antwoordde: "Wisten jullie dan niet dat het doosje leeg was? Die leegte was een symbool. Het hielp de mensen om te denken aan Hem die de vervulling is van ons bestaan... Hij IS er, maar je kan Hem niet grijpen. Je kan Hem soms even ervaren, maar Hij ontsnapt ons ook steeds: Hij is veel groter dan wat wij over Hem menen te begrijpen. Als het geloof in Hem je doosje vult, dan lijkt je doosje wel leeg, maar het is het niet: het is dan vol van zijn aanwezigheid. En die Iemand heeft in ieder mens een ruimte, een leegte geschapen voor zichzelf. Je kan die proberen te vullen met allerlei dingen, maar het zal je nooit lukken. Je hart zal onrustig blijven totdat je je leegte, de diepste vragen van je leven, laat vullen door Hem. En als je dat doet, dan is het geen leeg doosje meer dat je aan je kinderen meegeeft. Het is zo vol als jij het wil!"

En toen... Toen zochten de ouders hun doosje weer op, en ze gaven het met veel zorg door aan hun kinderen...

*** Duiding**

-Geloven is als bezig-zijn met een leeg doosje: je weet dat de inhoud belangrijk is, doch je kan het niet pakken en het zo moeilijk onder woorden brengen...

Ieder kan zich voor zichzelf afvragen of en in welke mate dat doosje van het geloof inhoud heeft...

Het feit dat we kiezen voor eerste communie wil toch zeggen dat we dat geloof willen doorgeven aan ons kind... of wat was jouw motivatie voor het kiezen voor de eerste communie van je kind.

- Je kan ook de eerste-communie-voorbereiding vergelijken met zo 'n doosje: de buitenkant, het uiterlijke is gemakkelijk te organiseren: een mooie mis in de kerk, het feest achteraf, de cadeautjes... de binnenkant krijgt inhoud doorheen het 'samen op weg gaan om te groeien in geloof'

Het volgende gezinsblad komt er in de week voor de naamopgaveviering die plaatsvindt in het weekend van 12-13 februari. Zie info over het uur op onze website want dat is per kerkplek verschillend:

<https://www.sintniklaaswest.be/index.php/je-wil/je-eerste-communie-doen>

Je wordt uitgenodigd om met je communicant naar de kerk te komen. Iedereen vanaf 6 jaar is verplicht een mondkapje te dragen. Handen worden ontsmet bij het binnenkomen. We houden afstand. De communicanten zitten bij hun ouders in de gezinsbubbel.